

עמ"י 25052/12/16 - מדינת ישראל נגד נאג'י אור חמדי לוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 דצמבר 2016

עמ"י 25052-12-16 מדינת ישראל נ' חמדי לוי(עציר)

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העוררת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
נאג'י אור חמדי לוי (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת - פקד מאור גורן

ב"כ המשיב - עו"ד אסנת מוליאנסקי כדורי

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בראשל"צ (כב' השופט אבנון) מהיום במ"י 22400-12-16, בגידרה הורה על שחרורו בתנאים של המשיב, לרבות - מעצר בית מוחלט בבית דודו ובפיקוחו עד ליום 14.12.16; הרחקה מכל מקום בו שוהה המתלוננת במרחק שלא יפחת מ- 500 מטר למשך 30 יום מהיום; איסור יצירת קשר במישרין ובעקיפין עם המתלוננת והמעורבים בתיק למשך 30 יום; התייצבות בתחנת המשטרה על פי דרישה; כן נקבעו ערבויות כספיות כמפורט בהחלטה.

2. יצוין כי המשיב נעצר ביום 11.12.16 שעה 22:00 בחשד לביצוע עבירות של בריחה ממשמורת חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק - כאשר כב' השופט אבנון התייחס בהחלטתו לעובדה כי על פי החשד הטריד המשיב מספר פעמים את המתלוננת.

עוד נקבע כי קם חשד סביר בדבר ביצוע העבירות המיוחסות למשיב כנלמד מתלונת המתלוננת והודעת המשיב.

יצוין כי תיק החקירה הוצג לעיוני, ועיינתי בהודעת המתלוננת מיום 11.12.16 וכן מהודעה משלימה שנגבתה היום, בשעה 08:59 - אך על פי דברי ב"כ העוררת, לא הוגשה הודעה זו בפני כב' השופט אבנון למרות שהדיון התקיים לאחר שהוחל בגבייתה, ושעת סיום גביית ההודעה מצוינת ב - 09:51.

3. בהודעת הערר מפרטת העוררת כי לטעמה התעלם בימ"ש קמא ממסוכנותו הרבה של המשיב כנלמד מאופי העבירות והאינטנסיביות שבהן בוצעה.

כן טען כי לא ניתן משקל לעובדה כי המשיב ניסה והצליח להימלט מתחנת המשטרה בלא ששוחרר על ידי קצין משטרה ונתפס לאחר מרדף רגלי של מאות מטרים.

כן טען כי ביהמ"ש קמא נתן משקל רב לעדותה של אם המשיב בנוגע לעברו הנפשי, שלא נתמך במסמכים ולא ידוע על מצבו.

כן טען כי ביהמ"ש קמא התעלם מהעובדה כי המשיב מפגין את האובססיביות כלפי המתלוננת בפעולות כנגדה וכלפי ילדיה, וזאת במשך תקופה של חודשים, כשכנראה יש ברקעו מורכבות נפשית שצריכה עוד להתברר.

4. ב"כ העוררת היפנה לפעולות החקירה שיש עוד לבצע כמפורט ב-גא/1 שהוצג בפני כב' השופט אבנון - מביניהן בוצעו אחדות, ונותרו אלה המנויות 2, 5 ו - 6.

לא הוצגו פעולות חקירה נוספות שיש עוד לבצע.

יצוין עוד כי ב"כ העוררת קבל על התנהלות הדיון בפני בימ"ש קמא - כשלא נשאלו שאלות, לא ניתן מענה לאלה - וביהמ"ש הכריע בלא להידרש לעומקן של טענות העוררת באשר למסוכנותו של המשיב.

משכך, מצוין ב"כ העוררת את מסוכנותו של המשיב ואת ההכרח בהותרתו במעצר לצורך מיצוי החקירה, נוכח פעולות החקירה שיש לבצע.

5. מאידך, מציינת ב"כ המשיב כי בימ"ש קמא ערך את האיזונים הנדרשים, בלא שהתעלם מהעובדה כי אין בעברו של המשיב הרשעות קודמות, כי תדירות ההטרדות את המתלוננת לא מצביעה על מסוכנות, במשך החודשיים האחרונים, כעולה מהחלטת כב' השופט אבנון, והאחרונה לפני כחודש.

עוד ציינה את השיהוי בהגשת התלונה על ידי המתלוננת באופן הנוטל את העוקץ מעוצמת מסוכנותו של המשיב כלפיה, כפי שגם ציין כב' השופט אבנון בהחלטתו.

6. נדרשתי לתיק החקירה ולטיעוני הצדדים.

יצוין כי המסמך המשמעותי ביותר שהוצג בפניי - הוא הודעתה של המתלוננת מהיום שעה 08:59, שלא הובא בפני בימ"ש קמא וממנו עולה כי אירוע ההטרדה האחרון היה ב - 6.12.16, בסמוך לביתה. המתלוננת מפרטת מפגש פסי בינה לבין המשיב, כמו גם הטרדות טלפוניות רבות - עד שנדרשה לניתוק הטלפון בפניו, לאחר 14 שיחות שלא ענתה לו.

המתלוננת אף מפרטת את טעמה לשיהוי בהגשת התלונה (עמוד 2 שורות 52-53) ובעיקרו רצונה שירפה ממנה ויניח לה, אך הוא לא עשה כן ואף הגדיל לעשות כשהגיע ביום 7.12.16 לבית הספר בו לומדת בתה.

7. אין ספק כי יש משקל משמעותי לעובדה כי אין לחובת המשיב עבר פלילי - אך כנגד זאת עולה מתיק החקירה אובססיביות פתולוגית למתלוננת, והיא מפרטת את מערכת היחסים ביניהם עד שביקשה לסיים את הקשר ביניהם.

אני סבורה כי מהתנהלות המשיב המפורטת בהודעת המתלוננת יש כדי מסוכנות משמעותית כלפיה.

בנסיבות אלה דווקא מתעצמת מסוכנותו של המשיב נוכח ההימלטות מתחנת המשטרה, כאשר בימ"ש קמא הסבירה כהתקף חרדה הנתמך ב-גא/5.

אינני סבורה כי ניתן אך להסתפק בהגדרת בריחת המשיב כהתקף חרדה בלבד - והתנהלות זו מצטרפת להתנהגות נמשכת ואובססיבית כלפי המתלוננת, שלטעמי מחייבת את הותרתו במעצר.

8. מסוכנותו של המשיב מצטרפת לפעולות חקירה שיש עוד לבצע, ואני סבורה כי יש לבצען בהיותו של המשיב במעצר.

9. אינני סבורה כי יש בתנאי השחרור שנקבעו למשיב כדי להפיג את מסוכנותו העולה מהודעת המתלוננת, שלא הובאה בפני בימ"ש קמא ועל כן לא יכל לעמוד על היקף ותדירות התנהלותו האובססיבית של המשיב - אף מהעת האחרונה, בשבוע שעבר בלבד.

10. נוכח כל האמור מתקבל הערר במובן זה שהחלטת בימ"ש קמא מבוטלת ומעצרו של המשיב מוארך עד ליום 14.12.16 שעה 14:00.

11. לצורך הזהירות בלבד - ונוכח הטענות הנוגעות למצבו הנפשי של המשיב, לרבות קלסטרופוביה

הנטענת על ידי באת כוחו - יש לבצע בדיקת כשירות מעצר, ובכל מקרה להשגיח עליו בעת מעצרו.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ז, 12/12/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת